

संस्कृत

३३७७

भागवततत्त्वदीपिका
आदर्शकंध

पुराण

३३७७ २



२९०१ उ. ५०

(1)

कीर्ति योजयत मुनामहे देवो पेक्षा कृतापरात्परो विष्णुस्त्वपी उपेक्षा कृतवानिति किमु व
क्तव्यमित्यर्थः उपसंहरति तस्मादिति । विष्णोर्भूतभूषणभवत्स्यपि अत्राक्षयं अनिष्टं
चनेति योऽयं कुत इत्यत आह एष उपेक्षागुणः प्रयोगो यतो यं नारायणा इति योऽयं ॥ ॥
इति भावगवततात्पर्यदीपिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ समापितं गुणो भगवान् नूतनं प्रज्ञा
यामो गंधान्तेपि मंगलमाचरणा यमिति त्रिष्वपि त्रिष्वपि स्वयमंतरायविधुरोपि
मंगलमाचरति । नित्येति नित्यं दोषस्य तत्पयि गुणदूषणं येति नारायणात्तद्व्या
ख्याने । हरये इति विष्णोश्च पदं मे सवदा प्रकृतमायेति योऽयं । वरदाचार्यपुत्रेण
विद्वन्त हरिणा कृता । द्वादशास्वंधतात्पर्यदीपिका प्रीतये हरेः ॥ १॥ इति भागव
ततात्पर्यदीपिकायां द्वादशास्कंधः समाप्तः ॥ ॥ ॥ ॥ श्रीवेदव्यासार्पणमस्तु

(7A)

तोवयविनात्यंतभिन्नाएवपुटस्पतंतवोयथापटादभिन्नाएवसामान्यविशेषाभ्यांतंतुत्पटत्वा
भ्यांयन्तानात्वंभेदउपलभ्येतसम्भ्रमइति।अवयवविभक्तिविनामत्यंतभेदएवेत्युच्यतेइतिभतिह्यत
स्तत्रविशेषणप्रमाणोनाह।अवयववयवताभेदादीत्यादिना।अवयविनोयेऽवयवाद्योतिषगविशेषविशेषास्ततवस्तपांभेदात्
कोट्यंशव्यतिषंगविशेषरहितस्तंतुसमुदायोभेदविद्यतइतिभेदोक्तिरुच्यते।उपलक्षणाभेदभेदकांशतोपिभेदो
पिभेदोभेदभेदात्तद्यकनवर्ततेतेनव्यतिषंगविशेषरहितस्तंतुसमुदायेनएवैकतुंतुनाचभेदाभेदावित्युक्तंभवति।
तदुक्तंअशिनाशेरभेदोपमंशेतुमिदमिदति।उदात्तमंशतोभेदःसमुदायेनैवभयमिति।एषामवयवानाह
मवयविनात्यंतभेदस्तत्रावयवावयविभावकथंइत्यत आह।अवयववयववातंभेदोति।अघटितघटकेस्वरश
त्यातयाभावावर्तुपन्नइतिवाचः।तेवात्यंताभिन्नावयवविवक्षयापतेत्यवयवाःप्रोक्तादुत्यायुक्तमिति
भावः।नहिसत्यस्यतानात्वंमर्विन्यादिमन्यते।नानात्वविद्वयोर्द्व्योतिषादीनयारणीत्यत्रैव

(2)

किमुच्यत इत्यादां कष्टं तदांर्णतिकभावं विविच्चाहमहाकाश इत्यादिना. महाकाशोऽव्याकृता
काशः बहिस्त्वेष्टा घट इति चेष्टा घटा इति चेष्टा घटा घतस्त्विति चेष्टा समुदित इत्यर्थः. अन्यथा व्या
कृताकाशादन्यो भूताकाशात्मकौ द्वौ वा काशौ भेदा कर्तितौ तयोः स्वरूपमाह घटरूपेत्यादि
ना. घटस्त्वपांचभौतिकस्याद्वैतोपादानभूतो घटरूप इत्युच्यते तदन्यश्च घटरूपकाशादयो
घटंतर्गतो भूताकाश इत्यर्थः. सच द्विविधोऽपि भूताकाशो महाकाशासंबो विलक्षणोऽन
धुश्च गुरुत्वानधिकरया इत्यर्थः. एवमाकाशचतुष्टये सिद्धे किमनेने स्यादां कपनानात्वं द्वि
द्वयोर्बहुदिति वाक्ययोजना लभ्येति भावेन योजना दर्शयति महाकाशो वदिति. बहिस्त्वेष्ट
व्याकृताकाशावत्सनातनः सर्वव्याप्तः परमात्मन अंतर्गते धरमात्मन घटात्स्वते व्याकृता
काशे चित्ततयोरीश्वरकाशयो र्यथा भेदो नास्ति तथा व्याप्तिरप्यंतर्गतस्य च परमात्मनो भे
दो नास्तीति भावः. अनेन नानात्वं द्विद्वयोर्बहुदित्यस्यैकमयोजना दर्शिता. प्रकृतान्तरे
णापि द्विद्वयोर्बहुदित्योजना तिष्ठति घटस्त्वश्चासावंतर्गताकाशाश्चेति विग्र

(2A)

हः॥ महाकाशाक्षरः बहिस्त्राव्याकृताकाशादयो घटस्त्रुताकाशा घटस्त्राव्याकृताकाशावद्व
हिस्त्राव्याकृतकाशादिभ्यो भवतीत्यर्थः॥ ततश्चैव योजनो॥ छिद्रयोर्बहिस्त्राव्याकृतकाशाद्य
घटस्त्रुताकाशाद्यो र्यथानानात्वं भेदस्तथा मुक्तियोग्यतमो योग्यानां परमात्मनानात्वमि
त्यपरायोजनो तथा छिद्रयोर्बहिस्त्राव्याकृतकाशाद्यघटस्त्रुताकाशाद्यो र्यथानानात्वं त
द्विभिसंसारिणां परमात्मनो भेदस्य न्यायोजनो द्रष्टव्यः॥ ततश्चैव लोकद्वययोजनो भ
विद्वान्सत्यस्य परमात्मनः सत्यज्ञानमनंतत्वेति श्रुतेः॥ नानात्वं प्रत्येकं रूपाणां भेदयद्य
पिमन्यते तथापि न हि तत्र दृश्यते॥ छिद्रयोर्बहिस्त्राव्याकृतकाशाद्यघटस्त्रुताकाशाद्यो र्य
थानानात्वं न हीत्यर्थः॥ छिद्रयोर्बहिस्त्राव्याकृतकाशाद्यघटस्त्रुताकाशाद्यो र्य
थानानात्वं तथा सत्यस्य परमात्मनो मुक्तियोग्यतमो योग्यानां च नानात्वं तथा बहिस्त्रा
व्याकृतकाशाद्यघटस्त्रुताकाशाद्यो र्यथानानात्वं सत्यस्य परमात्मनो निस्संसारिणां च

(3)

नानात्वमिति। ज्योतिषोर्वातयोः रपीति खिद्रदृष्टान्तन्यायेन योज्यं। ज्योतिर्वाद्योः रपीति अध्या
माधिदेवभेदेन द्वैविध्यादिति बोध्यं॥ श्रीमद्भागवतसंख्यया द्वापिकायां द्वादशाक्षं धेचतु
र्थो ध्यायः॥ ॥ पारीक्षित इति श्रुत्वा प्राहर्विजुडराधीः सह प्रस्तक्ष्णो विप्रानामोक्तिमिति पात्यत
तद्युतजुहुवुर्विप्रसहं प्रस्तक्ष्णमखे इति ब्रह्मादिताक्षेपः स्थानादिद्रः प्रचलित इत्यत्र जेन
मेजयस्य सर्वयागकरणमिदं कथं पतिषिद्धं कथं वक्रविवचनादिद्रः प्रचलित इत्यत्र जेन
जेयत्रविभ्योऽप्युत्तमत्वदि उपेद्रस्य साक्षाद्विद्युत्तेन तस्मिन् विद्युते कथमिदं स्येवं भाव इत्यत्रा
कथप्रमाणेनैवोत्तरमाह स्वसंतानो ज्वलमित्यादिना अर्जुनस्येन्द्रावतारत्वादर्जुनपौत्रत्वा
त्परीक्षितस्तत्पुत्रत्वज्जुनमेजयस्य स्वसंतानो ज्वलमिति भावः। इच्छंस्वसंतानो ज्वलज्जुन
मेजयं कीर्त्यायेजयनूयष्टर्जनमेजस्य विद्युत्करणेन त्रैलोक्ये पश्यन् वदुपेक्षक आसीदिति
योऽयं उक्तन्यायमन्यत्राप्यतिदिशति एवमिति एवमेव जेनमेजयवदेव कुर्याणां चकी

(3A)

श्रीवेङ्कटेश्वर। नयत्रवाचो न मनो न सत्यं तमो रजो वामहृदादयो महो न प्राणवु
द्ध्यैन्द्रियदेवतावानसन्निवेन्द्राः खलु लोककल्पइत्यादि श्लोकद्वयेन प्रकृता
संगतं किमुच्यत इत्यात्रांका तस्य प्रकृतोपयोगमाह। नेति। कालस्येश्वररूप
स्य गतिर्विल्लोर्महत्स्विन इति कालारब्धस्य परब्रह्मणः स्वरूपं पृष्टं तदुत्तरत्वे
दं श्लोकद्वयं कालारब्धब्रह्मस्वरूपं प्रतिपादकमिदं सतो न प्रकृता संगतोक्तिरि
ति श्रावः॥ बुद्धेर्ज्ञागरणं च त्रैलोक्यं सुषुप्तिरिति चोच्यते। मायामात्रमिदं रजिब्रूना
न संप्रत्यगसिनि। यथा जलधरायाः स्निग्धं भवति न भवति च। ब्रह्मणा दंतथा
विश्वं सुषया सुदया प्ययं मिसत्र बुद्धेर्ज्ञा वस्य ज्ञागरणाद्यवेच्छा भवती
सुक्ता मायामात्रमिदं नाप्रकृता संगतं किमुच्यत इत्यात्रांका प्रमाणो
दाह्येणैव तत्राभिप्रेतार्थमाह प्रत्येकमिति। बुद्धेर्ज्ञा वस्य ज्ञागरणाद्य

(4)

वस्तुभवंतीसुक्तेजागरणाद्यवस्तुप्रेरकत्वेनविश्वादीनां व्यापारभेदेनभेदप्रसक्तैतन्निरा-
करणार्थमैतयामात्रमित्यादिनाप्रत्येकंविष्णुरूपाणांभेदोनास्तीत्युच्येततो न प्रकृतासंगतोक्ति-
रितिभविः। अत्रमायापदेनाविद्योच्यतेसांभ्रांतिकारणामितिकारणो न कार्योपल-
क्षणेति। प्रत्यगात्मनि परमात्मनि नानात्वं प्रत्येकंविश्वादिरूपाणांभेदोमायामा-
त्रमविद्यानिर्मितोभ्रांतिसिद्ध इत्युक्तंभविः। सर्ववाक्यसावधारणमिति न्यायेन प्रस-
गात्मन्येव प्रत्येकरूपाणांनानात्वंभ्रांतिकल्पितंननुद्भूतंविच्छेद्यनानात्वमिति
उच्यतेमितिभविनयथाजलधराव्योम्नीतिप्रवृत्तंतद्विवृणोति। उद्गतइति एवमी-
शोद्भूतंवेतिनिगमनं। एतेद्यवयवाः प्रोक्ताः सर्ववयविनामिहाविनार्थेनप्रती-
येरन्यदस्येवांगतंतवः। यत्सोमान्यविशेषाभ्यांभूपलम्बेतसम्भ्रमदूषत्रसर्वा-
वयविनांयएतेवयवाः प्रोक्तास्तेसर्वअर्थेनभेदलक्षणेनविनाप्रतीयेरनूप्रतीयन्ते

(4A)

श्रीर्वेकटेश नयत्रवाचइत्यादिकालारव्यस्यब्रह्मणः स्वरूपं प्रत्येकं विह्वलरूपाणां भ्रान्ति
मात्राभिदामता जगतश्चैव विच्छेदश्च सत्यो भेदः सदैव तु यथाकाशघनो नित्यं भिन्ना
वेव परस्परं एवमीशो जगच्चैव भिन्नो एव परस्परमिति च अवयववयवाभेदात्
द्युतो भेद इति तः सोऽपि भेदो न चाभेद एव धर्मा गव प्रवर्तते अवयववयवानां च कार्यक
रणावस्तुनां एक एव नियन्ता सोऽहो निर्माययाः पर इति च महाकाशो बहिस्त्वथ घटा
घटस्त्वथैव द्विधा समुदितो न्यौ च द्वावाकाशौ प्रकीर्तितौ घटरूपस्तदन्पञ्चमहाका
शात्परोल्लघुः महाकाशविदेवात्र परमात्मा सनातनः घटान्तरुमहाकाशाप्रतिमोऽन
र्गतो हरिः घटस्त्वन्तर्गताकाशो महाकाशात्परोमतः तद्देवादयः सर्वे जीवा मुक्त्यु
पयोगिनः तमोगाश्चैव ये सर्वे घटरूपवन्नरा इति तत्त्वसंहितायां द्वादशतात्पर्ये चतु
र्थोऽध्यायः

अं-ता- (5)

ॐ स्वसंतानोद्भवकीर्त्यायोजयन्नजनमेजयं शक्तोऽप्यशक्तवद्यष्टिंद्र आसीदुपेक्षकः
एवमेव कृषीणां च कर्तृयोऽजयतामुना कृतोपेक्षामहेन्द्रा किमु विष्णुः परस्परः तस्माद्दि
द्योतनाकचं न भूतभव्य भवत्स्वपि न चानिष्टं गुणैरेष रूपो नारायणः स्वयमिति वा
मने नित्यादेव स्वरूपाय गुणादेषा यि सर्वदा नारायणाय हरे नमः प्रेष्ठतमाय मे १
इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादविरचिते श्रीमद्भागवततात्पर्ये द्वादशास्कंधे पंचमोऽध्या
यः ॥ श्रीवेङ्कट्यासाय नमः



मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com